

**Josep M. Carreras Vives:
prop de mig segle d'activisme
cultural i cívic a Montblanc**

Josep M. Grau i Pujol

- **Josep M. Carreras Vives: prop de mig segle**
- **d'activisme cultural i cívic a Montblanc**

- Josep M. **Grau i Pujol**

Josep M. Carreras Vives va néixer a Montblanc un dimarts, 6 de juny de l'any 1950. Els seus pares foren Josep Carreras Ferraté i Antònia Vives Folch, ambdós naturals de Montblanc, com ho foren la majoria dels seus avantpassats, cosa que constatem resseguint el seu arbre genealògic per part paterna i que tenim documentat fins l'any 1743, data limitada per la documentació dels arxius. Fou el primogènit de tres germans, concretament darrera seu nasqueren la Rosa Maria i l'Antonieta.

Els seus pares, Josep i Antonieta en una foto de mitjans dels anys setanta

La seva infància transcorregué en l'entorn físic del domicili familiar dels pares i dels padrins, ben prop de l'interior del recinte emmurallat, concretament en els carrers Mur, Joc de la Pilota i de Dalt. Potser aquest contacte primigeni i la visió permanent d'aquest enclau patrimonial montblanquí l'inoculà la passió que sent per la vila i per tot allò que hi fa referència.

La partida de terme de la Parellada -per la proximitat als carrers abans esmentats- fou un dels altres escenaris dels seus jocs infantils, de les seves descobertes florals i faunístiques, i sovint, d'angoixes familiars quan a hora baixa ben avançada la colla de petits vaillets retardaven el retorn a la llar.

Per l'any del seu naixement visqué els efectes de la postguerra que l'afectaren plausiblement i l'influïren en alguns aspectes durant els anys d'infantesa, alguns sense una rellevància significada, més aviat anecdòtics, com el fet de ser titular, encara, de la tarja de racionament, conseqüència de la política del règim autocràtic sorgit de la conflagració bèl·lica, que així allargà

durant molts anys l'angúnia per la subsistència de gairebé tots els sectors de la societat. I, si aquesta era una fèrula material que constrenyia l'expansió, existien altres cercles asfixiants coercitius de qualsevol manifestació ideològica personal o social; sobre aquest ambient, recorda les vetllades al costat del pare-home d'esquerres i represaliat fortament pel règim franquista- escoltant en un aparell de ràdio, fabricat a Montblanc, l'emissora *Radio España Independiente, la Pirenaica* i, més espaiadament, les emissions en castellà que podien captar-se de la BBC britànica. Això continuà durant la dècada dels seixanta.

Fou el mateix pare que li inculcà la dèria per la lectura i no passava cap vespre sense les corresponents lectures i dictat per millorar la cal·ligrafia i l'ortografia, així com la provocació d'una incipient adquisició dels coneixements més elementals. Després dels estudis primaris a l'escola de les Monges passà al Col·legi de la Mercè on hi cursà el Batxillerat.

L'any 1962, alternant aquest estudi, entrà a treballar els festius escolars i les vacances a la impremta Requesens de la vila ducal. I si en la llar adquirí els valors individuals i familiars, ací, féu l'encaix en els valors socials i culturals, alhora que la diferència dels dos àmbits -d'esquerres la família i més aviat conservador i catòlic l'ambient laboral- li permeteren conèixer de primera mà dues maneres de veure i valorar el panorama social. Fruit d'això, creiem que en resultà el caràcter eclèctic que el caracteritza, defugint els dogmes categòrics i valorant per damunt de les persones, els actes i les actituds dels éssers com individus i respecte el seu comportament cívic.

El vailet començava a moure's enmig del món de paper i de la tinta, tot un ambient que li deixà marca i que ara, després de tants anys, encara sovint l'enyora. Quan parlem amb ell, ens comenta que els seus primers «honoraris» laborals foren, a petició pròpia, uns llibres d'història per adolescents, de l'editorial Bruguera, i que el zènit de la seva aspiració literària es veugué acomplert quan aparegué una edició del llibre d'Antoni Bori i Fontesta, *El trobador català: llibre de poesies i proses*, (Barcelona, 1963), que adquirí amb el mateix sistema, bescanviant treball per llibres, podríem dir. Un cop acabat el Batxillerat va entrar a treballar la jornada completa en aquesta mateixa empresa, on aprengué l'ofici d'impressor i hi romangué fins l'any 1988. Durant aquests anys de treball compaginà els estudis de Comerç i Teneduria de Llibres, i, a més, estudià diversos cursos de dibuix artístic i tècnic. Assistí a unes classes, aleshores «clandestines» de llengua catalana, que impartia mossèn Albert Palacín a l'antic edifici de les Monges, en hores fora de l'horari lectiu. En el temps lliure la seva inquietud cultural el portà a col·laborar amb el Museu Arxiu, bàsicament en tasques d'organització de la biblioteca incipient que s'estava conformant (no res, treure la pols dels llibres, ens diu). També la seva inquietud per l'esport, una altra de les seves aficions, féu que l'aleshores alcalde de Montblanc, Josep Gomis i Martí, li demanés de desplaçar-se a Tarragona per obtenir els títols de monitor d'esports, i de salvament i socorrisme, requisits que el municipi necessitava per aconseguir una subvenció de l'administració pública a fi de construir la nova zona poliesportiva.

Foto superior: Als vint-i-dos anys en un dels cursos que féu a la Marina

Foto del mig: El dia del casament, 25 de setembre de 1974, que oficià l'historiador Pare Agustí Altisent.

Foto inferior: a mitjans de la dècada dels vuitanta amb la seva dona i els tres fills (Foto Ramper)

Amb els sis néts: Edgar, Lúdia, Gerard, Dani, Anna i Alba

El servei militar obligatori el portà a la Marina (Cartagena i El Ferrol) on, inquiet com és, cursà diverses titulacions de busseig en diferents modalitats, a més de cursets de telecomunicacions marítimes (radar, sonar, etc.) i participà com a tropa en vàries pràctiques i maniobres navals (maig de 1972-setembre de 1973).

Un cop retornat a Montblanc es reincorpora a la mateixa empresa, i un any després es casa amb l'espluguina Teresa Mejias Rentero, al Monestir de Poblet, en una cerimònia oficiada pel pare Agustí Altisent, amb el qual s'havien establert uns estrets vincles d'amistat. Fruit d'aquest casament nasqueren tres fills: Josep M. (març de 1976), Laia (març, de 1979) i Jordina (gener de 1982), els quals han fet una aportació a la nissaga de sis néts: Anna (octubre de 2007) Lúdia (juny 2008) Gerard i Edgar (abril 2013), Alba (abril 2013) i Dani (maig de 2014).

Al final de la dècada dels anys setanta cursa el primer curs de Dret a la UNED, a Cervera, la dècada següent se sent atret per diferents assignatures de Ciències de la Informació a la UAB, on s'hi trasllada un dia a la setmana per assistir-hi presencialment. A les darreries de la dècada dels noranta inicia estudis d'Humanitats, a la UOC, els quals, un cop jubilat, ha reprès. Complementant la seva formació ha fet cursos de pintura i decoració, d'oratoría i comunicació de *Dale Carnegie*. A nivell individual és un gran lector i en conseqüència disposa d'una nodrida biblioteca multitemàtica (art, història, llengua i literatura, filosofia, poesia) i per la seva delectació musical compta amb una discoteca on hi trobem des dels clàssics fins als temes més actuals, passant pel jazz, l'òpera, i, sobretot, la cançó francesa.

El seu compromís, tant amb la vila de Montblanc com amb la resta del país el portà a emprendre nombroses accions reivindicatives, com per exemple,

recórrer tot el territori on figuressin cartells indicadors de tràfic de carreteres, per esmenar el nom, aleshores amb la grafia *Montblanch*, procedint a tapar amb pintura la lletra «h», amb anècdotes ben curioses. Una altra iniciativa fou la reiterada acció de retolar, amb plantilla inclosa, per les nits l'avinguda Pompeu Fabra, fins que l'Ajuntament se sensibilitzà i el canvià de *motu propi*; i moltes altres accions similars. Amb la construcció de la nova autopista AP2 també procedí amb alguns companys a normalitzar el nom de Montblanc en tots els cartells que s'anaven col·locant en el procés de construcció, l'obra revestia certa dificultat en tractar-se de rètols de grans dimensions i l'atenció dels vigilants de l'obra.

Montblanc, ha centrat l'esforç i interès de les seves activitats culturals i cíviques. La dedicació ha passat per diversos àmbits, en l'aspecte polític fou regidor de l'Ajuntament, concretament en les competències en Cultura, Governació i Urbanisme. Des d'aquesta dedicació pública es reiniciaren les Biennals d'Art de Montblanc, s'organitzaren cursos de català per adults, s'actuà arrançant l'ermita de Sant Josep i els seus accessos, es potencià el patronat de conservació de l'ermita, d'on en fou membre en representació municipal, també formà part de la Comissió organitzadora dels Festivals Internacionals de Música de Montblanc, i emprengué gestions per la cessió per part de la família Porter de l'antiga seu del banc de Valls, tràmits que culminà el següent consistori. Paral·lelament accedí a conseller del primer ens comarcal constituït. El conflicte de la imposició de l'abocador de residus de Forès comportà la dimissió de tots els Ajuntament conques i, en conseqüència dimetí dels càrrecs de regidor i de conseller comarcal (1990).

En l'aspecte cultural i cívic vers Montblanc, Josep M. Carreras, a final de l'any 1981, intueix la necessitat que la vila disposés d'un mitjà de comunicació

Un dels primers anys de la revista *Espitllera*. Estand muntat a la Fira de Sant Maties, pels redactors d'aquesta publicació. Veiem Josep M. Carreras saludant al Sr. Josep Recasens, aleshores alcalde de Montblanc, amb presència del Sr. Josep Gomis. Per part de la revista hi són: Marcel Vives, Josep M. Grau, i al fons Sebastià Puig (Foto Ramper)

escrit, seguint la tradició periodística dels models informatius de la primera meitat del segle XX, aquesta voluntat es conjugava amb un nou marc legislatiu que ho possibilitava. Des d'aquestes premisses aglutinà un grup de joves inquiets per emprendre la tasca de fundació d'una publicació de periodicitat mensual amb el nom d'«*Espitllera. Revista d'informació montblanquina*»¹.

La primera reunió tingué lloc a la sala del cafè del Casal Montblanquí, i la presentació del número ú tingué lloc el dia deu de gener de l'any 1982, amb un conferència de l'escriptor Artur Bladé Desumvila, a la sala d'actes del Museu Arxiu. La revista, en el seu moment àlgid assolí un tiratge de 850 exemplars, distribuïts als subscriptors de Montblanc i de fora vila (sis-cents vuitanta, entre tots) i vendes a les llibreries locals. Dins aquest primer periple (1982-1989) s'editaren diferents números monogràfics extraordinaris: els pintors en la vida montblanquina, el 1983; el món de la vinya i el vi el 1984; el Monestir de Poblet, el 1985, el qual tingué una doble edició i un tiratge total de mil cinc-cents exemplars; ermites de la Conca, el 1986. Juntament amb l'activitat mensual es posaren al carrer opuscles diversos (*Bestiari folklòric montblanquí: el Drac*, 1985). L'impacte sobre la societat local fou notable, a causa de la seva implicació en temes candents de la vida montblanquina, per la seva independència informativa, la seva obertura temàtica, l'espai de debat i la col·laboració d'autors reconeguts en diversos àrees culturals. D'aquesta faisó, fou el marc de futurs valors en els camps de la literatura, la història, el dibuix, etc. Com per exemple els historiadors Andreu Mayayo, Josep M. Porta, Josep M. Grau, Jaume Felip, Valentí Gual, etc. o l'artista plàstic Joan Vizcarra. A més

En el marc d'un cycle de conferències organitzat per *Espitllera*, dissertà a la sala d'actes del Museu Arxiu l'escriptora M. Aurèlia Capmany (1984)

Josep M. Carreras incidí sobre un jove Joan Vizcarra que presentés una sèrie de caricatures, amb el seu estil peculiar, de diversos montblanquins. De tot plegat el mateix Carreras organitzà una exposició que obtingué un èxit rotund (1985)

Dintre aquest periodisme aficionat que practicà el seduïa especialment l'entrevista. Aquí veiem una mínima selecció de les més de cent entrevistes que ha fet durant la seva vida. El primer fotograma és amb el President Tarradellas i Josep Andreu; a continuació amb el Pare Abat de Poblet Maur Esteva; amb Albert Manent; amb el seu amic, en tot moment, Francec Sifre; i amb Andreu Mayayo, abans que aquest fos alcalde de Montblanc

a més de l'aspecte periodístic i de promoció i divulgació de la cultura, la revista, sota la seva direcció i coordinació, emprengué iniciatives de sensibilització com la campanya en pro de la llengua catalana *Norma*, que organitzava la Generalitat de Catalunya, una campanya d'educació per la preservació de la neteja pública montblanquina, una campanya de recollida de signatures per la construcció d'un centre d'assistència primària (CAP), certàmens poètics, exposicions de pintura, foment de representacions teatrals, cicles de conferències (M. Aurèlia Campmany, Jordi Carbonell, Avel·lí Artís Gener, Josep Porter i Moix, Jaume Ciurana, Josep-Lluís Carod Rovira, etc.). De cara a la projecció supralocal, participà, en representació d'*Espitllera*, en diverses trobades de premsa local i comarcal, destacant les que tingueren lloc per conformar l'Associació Catalana de Premsa Local i Comarcal a Sant Cugat del Vallès, i posteriors a Tarragona, Barcelona...). Així mateix, l'agost de 1983 l'equip d'*Espitllera* sota la direcció de Josep M. Carreras, promogué la formació d'un grup compost per membres de la resta de revistes locals de la Conca per crear un prototipus (un sol número) de revista comarcal, amb el títol de *Tot Conca. Informatiu de la Conca de Barberà*. La segona etapa de l'*Espitllera* va des de 1994 fins el 1997. En Carreras, a part de la direcció i coordinació, correcció i maquetació, també dugué sempre determinades seccions de la revista com l'editorial, entrevistes, noticiari, arts plàstiques i articles diversos, molts d'ells sense signar. El sotasignant dona fe de la gran quantitat d'hores que dedicà a la revista, sovint en detriment de l'atenció que mereixia la seva família.

En l'aspecte de la informació i comunicació, participà durant dues temporades a Ràdio Montblanc, en els programes «És notícia» (1984), i «Magazine» (1986), juntament amb Maribel Espejo.

En les dècades dels vuitanta i noranta el trobem en múltiples activitats puntuals com el fet de formar part de diferents jurats: Elecció de la Pubilla de Montblanc, Gala de l'Esport Tarragoní (1985), i elecció del millor esportista de les comarques tarragonines (1984), membre de jurats en certàmens literaris i artístics. Membre actiu en l'organització de l'homenatge als músics de Montblanc, al llarg de la seva vida ha format part de les Juntes de la Creu Roja local, de la Jove Cambra de Catalunya, de l'Associació de música *Artium*, del Centre d'Estudis de la Conca de Barberà, de l'Associació literària l'Escarritx, i la Comissió Cívica pro-restauració de Santa Maria.

L'any 1989, creà una empresa pròpia dedicada a les arts gràfiques que també tindrà el segell editorial *La Sallida*, des d'on s'editaren alguns llibres: *Fulls d'ací, I* (1993), *No diguis pas adéu*, ambdós de Francesc Sifre, amb el qual l'uní tota la vida una sincera, profunda i mútua amistat, *Un tomb per la cuina montblanquina*, de Mariona Andreu Domingo (1994), *Noms populars de núvols i boires a la Conca de Barberà* (1995), d'Albert Manent, (reeditat el 2008), *Emocions cícliques* (2010) de Quico Tretze. Des d'aquest espai s'organitzaren exposicions de pintura (Guillem Fresquet, Josep Martínez Lozano, etc.).

L'any 2000, després de diverses activitats artístiques a l'entorn del pintor Josep Martínez Lozano, es formà l'associació que porta el nom del singular artista, i Carreras en serà secretari. D'aquesta entitat sorgiren diverses iniciatives com l'organització a Montblanc del *X Simposium Nacional de l'Aquarel·la*, amb participació de més de cent aquarel·listes de tot l'Estat espanyol (octubre de 2001), que l'any següent, mitjançant un esplèndida exposició i catàleg, recollí l'obra plasmada durant l'estada dels aquarel·listes a la vila. Aquesta primera activitat tingué continuïtat amb l'organització de les *Nits de la pintura a Montblanc* (2002, 2004, 2007) amb la participació de cinquanta pintors en cada edició. En la idea, la iniciativa i les bases organitzatives hi tingué una notable participació. La singularitat d'aquesta convocatòria, que s'ha celebrat en caràcter biennal, està constituïda perquè l'any que s'intercal·la es munta una exposició amb l'obra de tots els artistes convidats, aportant-hi tres peces cadascun (oli i aquarel·la), dues de temàtica montblanquina i una tercera de tema lliure. La gran exposició que en surt, es presenta a l'antiga església de sant Francesc de Montblanc i, posteriorment se li dona caràcter itinerant, amb presència fins ara a les següents ciutats: Tarragona, Barcelona, Madrid, Andorra, i Saragossa. Cadascuna d'aquestes mostres ha comptat amb la publicació dels seus corresponents llibres-catàleg, que ell mateix dissenya i edita, sempre de manera altruïsta, d'una categoria editorial més que notable.

Davant les dificultats que ha comportat la crisi econòmica present es canvià el format de la mostra per uns concursos de pintura que porten per nom *Premi d'art Muralla de Montblanc* (el primer el 2010 i el segon el 2013). A títol individual cal destacar la iniciativa de diverses exposicions d'arts plàstiques, entre les quals destaquen: *Maties Solé. Seixanta anys d'art* (2008)

Foto superior esquerra: Als vint anys, practicant la pintura, cosa que ha anat cultivant, però molt esporàdicament

Foto superior dreta: Biennal d' Art de Montblanc, 1986: Lliurament de premis a la Sala Anton Andreu del Museu Arxiu de Montblanc, al fons de la fotografia, acompanya a Josep Gomis i Josep Porter (Foto Ramper)

Foto esquerra: La presidenta de l'Associació Amics Martínez Lozano, Sra. Olívia Comino, imposant la medalla d'or de l'entitat a l'artista que li donà nom (Foto Ramper)

Foto inferior: Amb el pintor, Josep Beulas, a Osca, ciutat on resideix l'artista de Santa Coloma de Farners

a Montblanc i a la Diputació de Tarragona; *Beulas es troba amb el gòtic* (2009); *Inès Bordas. La religió del color* (2010); *Antològica Gerard Negelspach* (2011), que han comptat amb la correspondència de vistosos catàlegs a tot color.

La darrera de les etapes d'aquesta vida freturosa d'activitats es clou amb la dedicació al Museu Arxiu de Montblanc i Comarca, com a secretari de l'entitat. Cal destacar un nou enfocament d'obertura a tots els temes i a totes les persones, a la vegada que, dins la programació pròpia, s'han introduït actes que van més enllà del que suposadament és propi d'un Museu.

S'ideà el cicle de conferències d'alt nivell, tant per les temàtiques com pels ponents participants, *Forum Omnes. La diversitat del món i de les coses*, per al qual han passat destacats autoritats en cada matèria: Francesc Mauri (metereologia), Xavier Grau (rector URV), Baltasar Porcel (literatura), Josep M. Álvarez (sindicalisme), Miquel Bruguera (medicina), Hilari Ragner (història), Jordi Pujol (política), Teresa Forcades (espiritualitat), Joaquim Mallafrè (llengua catalana), Lluís Foix (periodisme), Martí Boada (natura), Jaume Pujol (arquebisbe), Armand Puig (religió), Maite Vilalta (balances fiscals), Manuel Camós (Europa), i molts d'altres

L'altra acció dintre l'entitat ha estat, conjuntament amb el sotassignant d'aquest article, la creació de la «col·lecció Gàrgola» segell amb el qual s'han publicat: *Emigrar per viure*», de Josep M. Grau i Roser Puig (2007), *Els noms populars de núvols, boires i vents a la Conca de Barberà*, d'Albert Manent (2008), *Sanitat i vida* (2009), *La premsa local a la Conca de Barberà durant el règim franquista* (2010) els dos darrers de diversos autors. Al marge d'aquest segell ha tingut cura de l'edició de molts altres llibres, com per exemple: *La farmàcia de Montblanc: s. XVIII* (2006), *Història dels cinquanta primers anys del futbol a Montblanc 1914-1966* (2006) de Josep M. Castellví i Tàrraga; *Pizellades literàries amb sabor montblanquí* (2010) de Josep M. Giné; *Primera crònica* (2012) de Francesc Bonastre; *El procés contra els templers: raó d'estat o debilitat de l'Església* (2012) de Josep M. Sans i Travé; a recer del Centre d'Estudis ha estat responsable de l'edició de la revista *Aplec de Treballs* i les monografies següents: *La guerra que vaig viure: vivències de Josep M. Jàvega Roselló (1938-1942)*, (2009); *La Guerra del Francès a la Conca de Barberà: 1808-1814* (2010), diversos autors; *Actes del XXXIII Col·loqui de la Societat d'Onomàstica*: (2012); *L'articulació sindical a la Conca de Barberà (1939-1944)*, (2013) d'Antoni Gavaldà Torrents. Tant del Centre d'Estudis com del Museu coordinà la confecció d'un catàleg de publicacions.

Atenent l'evolució dels mitjans de reproducció gràfica, des del Museu i el Centre d'Estudis ideà, una publicació de caràcter anual, puridisciplinar i transversal, en format digital, titulada *Podall*, de la qual s'està treballant amb el número tres i aparició prevista per aquest 2014. Aquesta capçalera ha tingut una acollida molt positiva. Els seus continguts generals són: Prehistòria, Història, Arxivística, Genealogia i història oral, Art, Espiritualitat i pensament, Geologia, Natura i medi ambient, Ensenyament, Música, Medicina, Dret,

Tecnologia, i està allotjada als següents portals: RACO; Dialnet, Tinet, Biblioteca Virtual Miguel de Cervantes, etc.

Paral·lament ha col·laborat en l'edició d'alguns llibres que ha editat l'Ajuntament de Montblanc, concretament els del medievalista Jaume Felip i Sánchez, *Llibre de Privilegis, Concòrdies i Cartes reials de la Vila de Montblanc* (2001) i *Montblanc (1155-1277). Fundació i creixement* (2013).

Tornant a la seva dedicació al Museu, i per tal de cohesionar a l'entorn de l'entitat diferents socis i amics, ressaltem l'organització de un bon nombre de viatges culturals d'un o dos dies a diversos indrets: Girona, l'Empordà, Barcelona, Carcassonne, Vilafranca del Penedès, Monestir de Montserrat, La Rioja, Terol i Albarracín, etc.

Una altre aspecte interessant per comentar ha estat l'organització de diversos tallers: Goigs, Heràldica i vexil·lologia, Bibliofília, Oratòria, Escripura, Vins, i Icones, aquests dos darrers sota la direcció de Domi Mora.

L'any 2006, en l'escaiença del Centenari de la Coronació Canònica de la Mare de Déu de la Serra, des del Museu es dugueren a terme diverses activitats, de les quals destaquen l'organització del magne concert *Corona d'Estels*, de Francesc Bonastre, a l'església de Santa Maria, del qual se'n féu un enregistrament i esdevingué un dels actes més reeixits d'aquella efemèride, mentre que en el terreny artístic, dintre d'aquesta commemoració, destaca la seva iniciativa en el concurs de pintura «Premi Internacional de Pintura Jove de la Mediterrània, convocatòria oberta a artistes menors de trenta-cinc anys, residents a algun país de la riba del Mediterrani. La resposta, traduïda en participació, fou molt nombrosa i variada per la procedència dels artistes.

L'any 2008, i per al foment de la creació literària es féu una crida als poetes del país, citant-los a prendre part en el «Primer premi de poesia Josep Conangla i Fontanilles», que es publicà l'any següent.

Organitzat per la Universitat de Barcelona, el Centre d'Estudis i el Museu, l'any 2012 aixoplugaren i dugueren la part logística de les II Jornades Internacionals sobre violència social, bàndols i territori, que dirigí el Dr. Àngel Casals, professor d'història d'aquesta Universitat. A l'entitat cultural montblanquina, la seva darrera aportació ha estat la creació d'un cicle de concerts en petit format «Notes de primavera», i ha captat la col·laboració bàsica de l'Escola Municipal de Música de Montblanc. Tampoc podem oblidar que a banda dels cicles, s'han desenvolupat nombroses conferències, presentacions de llibres, exposicions de caràcter històric (orígens de la Generalitat de Catalunya), d'arts plàstiques, d'artesanía, etc. i s'han mantingut les portes obertes a totes les iniciatives culturals sorgides des de qualsevol espai de la vila, àdhuc de la Conca de Barberà.

Acabem sense deixar paleses algunes de les seves aficions, de les seves preferències literàries, de la seva obra escrita, encara inacabada i inèdita, en bona part a causa de la seva dedicació a l'organització generosa envers obres d'altres autors. Acabem sense fer esment del seu insadollable anhel per l'adquisició de coneixements, suplint, en alguns aspectes, una formació universitària que, com ell diu, parafrasejant un dels seus autors preferits Màxim Gorki, les meves universitats són el carrer i afegeix, i la seva gent.

Centre d'Estudis de la Conca de Barberà

Llegint l'acta de la reunió en la què es va homenatjar al grup de socis -vius en aquell moment- més antics de l'entitat: lateral esquerre: Carles Masdeu, Joaquim Masdeu, Francesc Sifre; lateral dret: Ramon Requesens, Francesc Badia, Lluís Castellví (Foto Ramper)

Llegint l'acta de la reunió en la què es procedí a nomenar a Francesc Bonastre i Bertran soci d'honor del Museu Arxiu de Montblanc (2012) (Foto Ramper)

Entre les qualitats de la personalitat d'en Carreras hi ha la senzillesa i generositat envers els altres, no sols envers la seva família, sinó també amb tots aquells que li demanen consell o ajuda. La seva gran capacitat de treball i sacrifici fa que tots els projectes en els quals s'involucra tinguin èxit, i quan es presenten adversitats, sigui a causa de manca de recursos o el suport necessari, ell sap buscar solucions i sortides perquè la seva viabilitat sigui possible, mostra de la seva intel·ligència, talent, experiència i empatia.

Al llarg de la vida ha tingut diverses oportunitats de millorar el seu estatus laboral fora de Montblanc, però hi ha renunciat en benefici d'estar prop dels seus i pel seu amor a la vila ducal, és doncs un home profundament arrelat a la terra i conscient de la importància de la cultura en la societat.

En el seu pas a la secretaria del Museu-Arxiu, sota la presidència de Josep Gomis, amb qui l'uneix una amistat profunda i lleial ha actuat amb fermesa com agitador cultural i en molts aspectes ha fet assolit que Montblanc figurés en les primeres pàgines de la premsa, i sempre, sense afany de protagonisme personal.

Evidentment, en el text no hem pogut anotar totes les activitats que ha dut a terme per manca d'espai, simplement hem volgut glossar la seva empena, creativitat i efectivitat, des d'aquestes pàgines voldríem reconèixer públicament tota la seva dedicació i entusiasme ².

Amant de la natura, acomiadem l'article amb una foto on el veiem amb el seu gos «Dak», rodejats de densa boscúria (2007).

Notes:

- 1.- El primer consell de redacció l'integraven Josep M. Carreras (director), Josep M. Grau Pujol, Sebastià Puig Roselló, Josep Sanahuja Solanes, Joan-Serafi Serra Ollé i Marcel Vives Iborra i la col·laboració espontània d'altres persones (Francesc Cortès...).
- 2.- L'article és el resultat de llargues converses i d'una amistat que entronca des de fa més de trenta anys.